

Κήρυγμα Κυριακής ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

Αγαπητοί μου αδελφοί,

το σημερινό Ευαγγέλιο μάς φέρνει μπροστά σε έναν λόγο του Χριστού που δεν αφήνει περιθώρια για συμβιβασμούς: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι».

Προσέξτε την πρώτη λέξη του Κυρίου: «ὅστις θέλει». Ο Χριστός δεν εξαναγκάζει κανέναν. Δεν εκβιάζει την αγάπη μας. Δεν ζητά ανθρώπους που Τον ακολουθούν από φόβο ή συνήθεια. Θέλει ελεύθερους ανθρώπους, που θα Του δώσουν ελεύθερα την καρδιά τους. Μας δείχνει όμως καθαρά και τον δρόμο: όποιος θέλει να Τον ακολουθήσει, πρέπει να μάθει να σηκώνει τον σταυρό του.

Και σταυρός δεν είναι μόνο η ασθένεια, η φτώχεια, η δοκιμασία ή ένας θάνατος που μας πληγώνει. Σταυρός είναι πολλές φορές να συγχωρείς εκείνον που σε αδίκησε. Να σιωπάς όταν μπορείς να εκδικηθείς. Να αγαπάς όταν δεν αγαπιέσαι. Να παραμένεις τίμιος όταν γύρω σου η αδικία φαίνεται να επιβραβεύεται. Να λες

την αλήθεια όταν αυτή έχει κόστος. Να παραμένεις κοντά στον Θεό ακόμη και όταν η ζωή σου γεμίζει από ερωτήματα.

Ο Χριστός δεν μας υποσχέθηκε μια ζωή χωρίς σταυρό. Μας υποσχέθηκε όμως ότι κανένας σταυρός δεν είναι χωρίς Ανάσταση.

Και έπειτα ακούγεται μέσα στο Ευαγγέλιο ένα ερώτημα που πρέπει κάποτε να το αφήσουμε να ταραξεί πραγματικά τη συνείδησή μας: «Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἂν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;»

Τι θα κερδίσεις, άνθρωπε, εάν αποκτήσεις τα πάντα και χάσεις τον εαυτό σου; Τι θα κερδίσεις εάν γεμίσεις το σπίτι σου και αδειάσεις την καρδιά σου; Εάν αποκτήσεις χρήματα, δέσεις, αξιώματα, γνωριμίες, δύναμη, αλλά χάσεις την ειρήνη της ψυχής σου; Τι αξίζει ένας ολόκληρος κόσμος μπροστά σε μία ψυχή;

Η εποχή μας μάς μαθαίνει να μετράμε τα πάντα. Μετράμε χρήματα, περιουσίες, επιτυχίες, τίτλους, κοινωνική αποδοχή. Ο Θεός όμως δεν θα μας ρωτήσει πόσα αποκτήσαμε. Θα μας ρωτήσει πόσο αγαπήσαμε. Δεν θα μας ρωτήσει πόσοι μας χειροκρότησαν, αλλά πόσους σηκώσαμε όταν έπεσαν. Δεν θα μας ρωτήσει πόσο ψηλά ανεβήκαμε, αλλά πόσο χαμηλά σκύψαμε για να βοηθήσουμε έναν πονεμένο άνθρωπο.

Και υπάρχει ακόμη ένας λόγος του Χριστού σήμερα ιδιαίτερα επίκαιρος: «Ὅς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ

τοὺς ἐμοὺς λόγους... καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν».

Υπάρχει σήμερα ένας μεγάλος πειρασμός: να είμαστε χριστιανοί μόνο όταν αυτό δεν μας κοστίζει. Να κάνουμε τον σταυρό μας, αλλά να ντρεπόμαστε να ομολογήσουμε την πίστη μας. Να ερχόμαστε στην Εκκλησία, αλλά έξω από αυτήν να ζούμε σαν να μην υπάρχει Θεός.

Ο Χριστός όμως δεν ζητά χριστιανούς της Κυριακής. Ζητά ανθρώπους που το Ευαγγέλιο θα φαίνεται στη ζωή τους. Στον τρόπο που μιλούν, που συγχωρούν, που εργάζονται, που συμπεριφέρονται στον αδύναμο, στον φτωχό, στον άρρωστο, στον άνθρωπο που τους πλήγωσε.

Αδελφοί μου,

όλοι έχουμε έναν σταυρό. Άλλος φανερό και άλλος κρυφό. Υπάρχουν άνθρωποι δίπλα μας που χαμογελούν και μέσα τους αιμορραγούν. Υπάρχουν άνθρωποι που μπαίνουν στον ναό και μόνο ο Θεός γνωρίζει τι κουβαλούν στην καρδιά τους.

Γι' αυτό ας μη γινόμαστε ποτέ ένας ακόμη σταυρός στη ζωή του άλλου.

Ας γινόμαστε ένας Κυρηναίος.

Ένα χέρι που θα βοηθήσει. Ένας λόγος που θα παρηγορήσει. Μία αγκαλιά που δεν θα καταδικάσει. Μία παρουσία που θα πει στον άλλο χωρίς πολλά λόγια: «Δεν είσαι μόνος».

Και όταν έρδει η ώρα που ο δικός μας σταυρός θα γίνει βαρύς, ας κοιτάξουμε τον Εσταυρωμένο. Εκεί θα καταλάβουμε ότι ο Θεός δεν παρακολουθεί τον ανθρώπινο πόνο από μακριά. Μπήκε ο ίδιος μέσα στον πόνο μας. Έκλαψε, προδόθηκε, εγκαταλείφθηκε, σταυρώθηκε και πέθανε. Και ακριβώς εκεί όπου οι άνθρωποι νόμιζαν ότι όλα τελείωσαν, άρχισε η Ανάσταση.

Αυτό είναι το μυστήριο της πίστεώς μας.

Ο σταυρός δεν είναι το τέλος.

Το τέλος είναι η Ανάσταση.

Γι' αυτό, όταν ο Χριστός σήμερα μας λέει «ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι», δεν μας καλεί στον θάνατο. Μας καλεί στη ζωή. Μας καλεί να πεθάνει μέσα μας ο εγωισμός, για να γεννηθεί η αγάπη· να πεθάνει το μίσος, για να γεννηθεί η συγχώρηση· να πεθάνει η φιλαυτία, για να γεννηθεί η προσφορά· να πεθάνει ο παλαιός άνθρωπος, για να αναστηθεί ο άνθρωπος του Χριστού.

Και όταν κάποτε τελειώσει η επίγεια πορεία μας, τίποτε από όσα κυνηγήσαμε δεν θα μπορέσουμε να πάρουμε μαζί μας. Ούτε χρήματα ούτε αξιώματα ούτε τίτλους ούτε περιουσίες. Θα πάρουμε μόνο ό,τι δώσαμε από αγάπη.

Γι' αυτό ας κρατήσουμε σήμερα μέσα μας μία μόνο ερώτηση:

«Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;»

Κύριε, δώσε μας τη δύναμη να μη χάσουμε την ψυχή μας κυνηγώντας τον κόσμο. Δώσε μας πίστη να σηκώνουμε τον σταυρό μας χωρίς απόγνωση, αγάπη για να σηκώνουμε λίγο και τον σταυρό του αδελφού μας και θάρρος να μη Σε ντραπούμε ποτέ.

Και αξιώσέ μας, αφού περάσουμε μαζί Σου από τον δρόμο του Σταυρού, να φθάσουμε και στο φως της Αναστάσεως και της αιωνίου Βασιλείας Σου.

Αμήν.